

Aslan ile Çakal

Günlerden bir gün, aslan ile çakal arkadaş olmuşlar. Dağda bayırda geze geze yorulmuşlar, acıkmışlar.

Aslan demiş ki:

— Çakal kardeş, bu böyle olmayacak. İyisi mi, bir av yapalım da karnımızı doyuralım.

Neyse bunlar av peşinde dolaşırken, çayırdaki otlamakta olan yılkı atlarına rast gelmişler.

Aslan:

— Tamam çakal kardeş, ben gideyim de şu yılkıdan bir at avlayayım da karnımızı doyuralım. Ama avlanmadan önce benim kızıışmam gerekir.

— Peki, ama aslan kardeş, sen nasıl kızıışırsın? Aslan durduğu yerde gerinmeye, titremeye başlamış ve çakala dönerek:

— Bak bakalım çakal kardeş, gözlerim kanlandı mı? demiş.

Çakal bakmış:

— Evet aslan kardeş, gözlerin kanlanmış demiş.

Aslan:

— Tamam öyleyse. Seyret bak, atı nasıl avlayacağım.

Aslan kükreye kükreye atın yanına varıp, bir pençe atmış. At pençeyi yer yemez, yere yığılıp kalmış. Aslanla çakal kendilerine güzel bir ziyafet çekerek, karnılarını doymuşlar.

Eh, gün geçmiş, zaman geçmiş; bizim iki kafadar yeniden acıkmışlar. Yine bir yılkı atına rast gelmişler. Bu sefer çakal konuşmuş:

— Aslan kardeş, geçen sefer karnımızı sen doyurdun. Bu sefer avlanmak sırası bende. Hem senin nasıl avlandığını da gördüm. Ben de senin yaptığın gibi kızışıp, av yapacağım.

Aslan sesini çıkarmamış.

Çakal aynı aslanın yaptığı gibi gerinmeye ve titremeye başlamış ve:

— Bak bakalım aslan kardeş, gözlerim kanlandı mı? demiş.

Aslan bakmış:

— Çakal kardeş, gözlerin kanlanmamış demiş.

— Yahu boşver sen onu; kanlanmış de.

— Eh, madem öyle dememi istiyorsun; peki öyleyse: Kanlanmış.

— Tamam öyleyse. Seyret bak, atı nasıl avlayacağım.

Çakal o hışımla, uluyarak atın yanına bir varış varmış ama at buna bir çifte atmış. Zavallı çakalın gözleri kan çanağına dönmüş. Çakalın başına gelenleri uzaktan seyreden aslan, çakalın yanına yaklaşmış ve:

— Şimdi gözün kanlanmış işte çakal kardeş demiş.

Çakala, geçenlerde ormanda rastladım. Baktım gözleri hala mosmor zavallının.

<https://www.masal.org/kategori/cocuk-masallari>